

imidlertid ikke nogen Mulighed for at komme igennem hermed, uden med de allerstørste Banfæliigheder.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg kan selvfølgelig forudsætte, at det ærede Thing af Forhandlingerne i det andet Thing har seet, hvilken Stilling jeg har indtaget til det foreliggende Lovforslag, og det vil ogsaa deraf fremgaae, at jeg maa føle mig opfordret til at modsige den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgfreds (S. Pedersen), forsaavidt han gjorde den Bemærkning, at Landet ikke havde været saa heldigt at have en Minister, der vilde indstille et Lovforslag som det foreliggende til Hans Majestæts Stadsfæstelse. Jeg vil ganske henstille til Andres Betsømmelse, hvorvidt dette kunde kaldes et Held eller et Uheld; men i ethvert Tilfælde vil jeg ikke tilregne mig selv Mere, end hvad der kan tilkomme mig, og jeg tillader mig derfor at gjøre opmærksom paa, at der fra to af mine Forgængere, skøndt ganske vist ikke fra min umiddelbare Forgænger, er fremkommet saadanne Udtalelser paa Rigsdagen, at jeg, hvis jeg ikke ganske stulde have misforstaaet dem, maa føle mig berettiget til at troe, at de have været tilbøjelige til at stille sig paa samme Maade som jeg ligeoverfor et Lovforslag som det foreliggende. Naar jeg har forudsat som givet, at det høie Thing kjender den Stilling, jeg under denne Sags Behandling har indtaget i det andet Thing, vil man ogsaa kunne forstaae, at jeg maa føle mig opfordret til at gjøre det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Termansen) opmærksom paa, at der, ser at det, som vedtages her i Rigsdagen, kan blive til Lov, endnu er Noget, som er nødvendigt, nemlig Hans Majestæt Kongens Stadsfæstelse, og selvfølgelig vilde det, at der her var vedtaget et Lovforslag af det Indhold, han fortrinsviis puster, ikke kunne siges at være tilstrækkeligt. Jeg føler mig ikke opfordret til at indlade mig paa det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler antydede; det skal jeg fuldkommen lade ligge; men derimod skal jeg tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at naar dette Lovforslag vedtages saaledes, som det nu foreligger, vil derved ikke

factist være tilveiebragt nogen anden eller større Frihed i Kirken end den, der allerede er givet ved kongelig Anordning. Jeg maa derfor gentage, at jeg egentlig ikke kan indsee, at der er nogen paatrængende Nødvendighed for nu at vedtage Forslaget, da der ikke er nogen som helst Sandsynlighed for, at den paagjældende kongelige Anordning vil blive tagen tilbage; i alt Fald kan jeg give den Forsikkring, at det, saalænge jeg staaer i Spidsen for Ministeriet, ikke kan falde mig ind at tilraade Hans Majestæt noget Saadant. Med disse Bemærkninger skal jeg ganske henstille til det høie Thing, hvad Beslutning det maatte finde det rigtigt at tage i nærværende Sag.

Barfod: Den ærede Kirkeminister beghjødte med, at han ansaae det for rimeligt, at vi af de Forhandlinger, der have fundet Steb i det andet Thing, maatte kjende hans Standpunkt, og dertil skal jeg for mit eget Vedkommende sige: Ja, desværre, jeg kjender hans Standpunkt. Jeg siger desværre, thi jeg veed deraf, at der ikke er Sandsynlighed for, at han vil gaae spinderlig videre, end det Forslag er gaaet, der nu foreligger os til Behandling, og i den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, hvad der allerede tidligere er udtalt, at dette Forslag flere Gange er kommet frem. Der har været Tider, da idetmindste Fleertallet omtrent vilde have været fornøjet med Forslaget, som det nu er, men det er altid Tilfældet, at, naar Tiden gaaer, medens man selv bliver staaende, løber Tiden fra En, og det, hvormed Mange kunde have været nøiede for 3, 4 eller 5 Aar siden, tilfredsstiller dem ikke og kan ikke tilfredsstille dem nu. Den ærede Kirkeminister sagde, at han egentlig ikke saa nogen Nødvendighed for at vedtage nærværende Lov, da den dog i Grunden ikke indeholdt Andet end den bekjendte kongelige Anordning af 2den October — Aaret husker jeg ikke. Nei, den indeholder ikke Mere; men jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende dog vilde sætte Priis paa at faae flaaet fast ved Lov, hvad der staaer i denne kongelige Anordning. Vel har den ærede Kirkeminister trøstet os med, at der ikke er nogen Udsigt til, at den vil blive tagen tilbage, og han har sagt, at han i det Mindste